

تأثیر غلظت‌های مختلف نیتروژن و ترکیب بسترکشت بر برخی صفات گیاه بنت قنسول (*Euphorbia pulcherrima*) رقم نوئل رد در سیستم کشت بدون خاک

سمیه کاتبی^۱، پرویز نوروزی^{۲*}، جواد رضاپور فرد^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد گروه علوم باغبانی، دانشکده‌ی کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

^۲استادیار گروه علوم باغبانی، دانشکده‌ی کشاورزی، دانشگاه ارومیه، ارومیه

*نویسنده مسئول: pn.hortsci@gmail.com

چکیده

محیط کشت ریشه و مدیریت مواد غذایی از مهمترین عوامل محیطی موثر در رشد گیاهان می‌باشد. بنت‌قنسول جزء گیاهان مقاوم به مقدار زیاد کود و بسیار حساس به مقادیر کم نیتروژن است. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر غلظت‌های مختلف نیتروژن (۱۸۰، ۲۳۰، ۲۸۰ و ۳۳۰ پی‌پی‌ام) و بسترهای کشت (پیت خزه و پرلیت (۱:۲) و کوکوپیت و پرلیت (۱:۲)) بر برخی صفات گیاه بنت‌قنسول به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۸ تیمار و ۵ تکرار و در مجموع ۴۰ گیاه به صورت گلدانی و در شرایط گلخانه‌ای، در گروه علوم باغبانی دانشگاه ارومیه انجام گرفت. محلول‌دهی بر پایه‌ی نیاز هر گیاه تا پایان آزمایش انجام شد. نتایج حاصل از بررسی صفات نشان داد که غلظت ۲۳۰ پی پی ام نیتروژن سبب افزایش میزان سطح برگ، براکت‌ها و شاخص کلروفیل نسبت به سایر غلظت‌ها شده است. غلظت ۳۳۰ پی پی ام نیتروژن به دلیل تنش شوری و مواد غذایی سبب افزایش میزان آنتوسیانین شده است. در بستر پیت خزه + پرلیت بیشترین میزان شاخص کلروفیل و آنتوسیانین مشاهده شده است. هیچکدام از تیمارهای مورد بررسی تأثیر معنی‌داری بر محتوای نسبی آب بافت برگ نداشتند.

کلمات کلیدی: آنتوسیانین براکت‌ها، پیت خزه، تغذیه، سطح براکت‌ها.

مقدمه

بنت قنسول (*Euphorbia pulcherrima*) از نظر اقتصادی یکی از مهمترین گل‌های گلدانی در سطح جهان است که از خانواده Euphorbiaceae، بومی مکزیک و گیاهی روزکوتاه می‌باشد. گل آذین بنت‌قنسول سیاتیوم نام دارد که پس از آن براکت‌های بزرگ رنگین قرار می‌گیرند. ارزش زینتی بنت‌قنسول به دلیل براکت‌های رنگی است که تحت تأثیر فتوپریود، با تجمع آنتوسیانین، دچار تغییر رنگ می‌شوند. جنبه‌های کیفی گیاهان زینتی به طور مستقیم تحت تأثیر تعادل مواد غذایی است. یکی از عوامل مهم در کاربرد محلول‌های غذایی، مدیریت دقیق نیتروژن، جهت افزایش بهره‌وری و پایداری تولیدات کشاورزی است که به دو عامل غلظت و نوع منبع نیتروژن بستگی دارد (مشرقی عراقی و همکاران، ۱۳۹۲). نیتروژن مواد غذایی محدودکننده‌ی رشد می‌باشد (Argyropoulou et al., 2015) که با تغییر روابط منبع و مخزن و در نتیجه توزیع جذب بین اندام‌های رویشی و زایشی به عنوان تنظیم‌کننده‌ی رشد عمل می‌کند (T. Lammerts van Bueren and C. Struik, 2017). اغلب نیتروژن باعث افزایش کانوبی گیاه، مقاومت به تنش‌های غیره زنده و غیره است. Argypoulou و همکاران (۲۰۱۵) گزارش کرده‌اند که کمبود نیتروژن سبب کاهش معنی‌داری در میزان زیست‌توده، طول ریشه، تعداد برگ و سطح برگ، ارتفاع ساقه، محتوای کلروفیل، فتوسنتز خالص، هدایت روزنه‌ای، در گیاهان ریحان شده است. خصوصیات اجزاء بستر کشت به طور مستقیم و غیر مستقیم بر فیزیولوژی و رشد گیاهان اثر گذار می‌باشند. دلیل اختلافات رشد گیاهان در محیط‌های مختلف کشت به تفاوت محیط‌ها در ظرفیت تبادل کاتیونی، ظرفیت نگهداری آب، میزان خلل و فرج موجود و غیره نسبت داده شده است. در حال حاضر برای اهداف تجاری

و خانگی مواد مختلف ارگانیک مانند پیت خزه، کوکوپیت و غیره و مواد معدنی مانند پرلیت و غیره برای رشد و تولید گیاهان گلدانی زینتی و سایر گونه های باغبانی استفاده می شود (Hussain et al., 2017). کوکوپیت یک ترکیب حاصل از فرآوری پوسته میوه نارگیل می باشد که دارای ظرفیت تبادل کاتیونی کم تا متوسط، تخلخل هوایی زیاد، pH بین ۴/۵ تا ۶/۹، EC و ظرفیت نگهداری زیاد آب است. پیت خزه، تجمع طبیعی مواد آلی در خزها می باشد و مهمترین نوع آن پیت خزه اسفانگوم می باشد که دارای تهویه متوسط، ظرفیت تبادل کاتیونی متوسط تا زیاد، اسیدیته ۳-۴ است. پرلیت یک محیط کشت خنثی با ظرفیت تبادل کاتیونی بسیار کم است. شکل فیزیکی پرلیت نگهداری رطوبت و هوا در منطقه ریشه را متعادل می کند (خوشخوی، ۱۳۹۳). حسینی و همکاران (۲۰۱۷) گزارش نمودند که بستر ترکیبی پرلیت، کوکوپیت به دلیل دارا بودن مقدار کافی نیتروژن به طور مستقیم سبب تنظیم رشد و افزایش زیست توده در گیاهان کالادیوم و لیلیوم شده است. E. Jackson و همکاران (۲۰۰۸) در طی پژوهشی بستر ترکیبی پیت خزه را جهت تولید با کیفیت بنتفنسول و اکثر محصولات گلخانه ایی دیگر بیان کرده اند. سیستم کشت هیدروپونیک فشرده ترین روش تولید در صنعت باغبانی امروزه می باشد که سازگار با محیط زیست بوده و می تواند منجر به تولید با بازده بالا حتی در مناطقی با شرایط نامطلوب رشدی باشد. در این روش تغذیه گیاه از طریق محلول غذایی که به محیط اضافه می شود صورت می گیرد (شیراوند و کمالی زاده، ۱۳۹۱). با توجه به ارزش اقتصادی گیاه بنتفنسول و اهمیت بسترهای رشد و تغذیه در بهبود تولیدات هیدروپونیک، پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بسترکشت و غلظت های مختلف نیتروژن بر برخی خصوصیات گیاه بنتفنسول انجام شده است.

مواد و روش ها

در این پژوهش نشاهای ۳ تا ۴ برگه گیاه بنتفنسول در گلدان های سایز ۱۷ حاوی ۲ نوع تیمار بسترکشت شامل مخلوط پیت خزه و پرلیت (۱:۲) و کوکوپیت و پرلیت (۱:۲) کشت گردیدند. با کاهش طول روز جهت افزایش دوره ی رشد رویشی در ساعات ۲۲:۳۰ تا ۲ به بعد نصف شب از لامپ های تنگستن استفاده شد. سپس همزمان با رسیدن ریشه ها به جداره ی داخلی گلدان سربرداری انجام گرفت. ۳ هفته بعد از سربرداری اعمال تیمارهای کودی، مطابق غلظت عناصر موجود در جدول ۱ شروع و تا پایان مراحل کار انجام گرفت.

جدول «۱» غلظت عناصر پرمصرف و کم مصرف بر حسب گرم در ۱۰۰۰ لیتر آب در محلولهای غذایی مورد مطالعه

مقدار	ترکیب عناصر غذایی میکرو	۳۳۰ ppm N	۲۸۰ ppm N	۲۳۰ ppm N	۱۸۰ ppm N	ترکیب عناصر غذایی ماکرو
۲/۸۶ (gr)	اسید بوریک	۷۸۰ (gr)	۷۸۰ (gr)	۷۸۰ (gr)	۷۸۰ (gr)	کلسیم نترات
۰/۳ (gr)	سولفات مس	۶۰۰ (gr)	۶۰۰ (gr)	۶۰۰ (gr)	۶۰۰ (gr)	منیزیم سولفات
۰/۳ (gr)	سولفات روی	۱۷۵ (gr)	۱۷۵ (gr)	۱۷۵ (gr)	۱۷۵ (gr)	مونو فسفات پتاسیم
۵/۵ (gr)	سولفات منگنز	۵۵۰ (gr)	۵۵۰ (gr)	۳۸۴/۵ (gr)	۰	پتاسیم نترات
۰/۴ (gr)	مولبیدات آلومینیوم	۳۹۲/۵ (gr)	۲۵۵ (gr)	۱۶۵ (gr)	۱۶۵ (gr)	آمونیم نترات
۱۵ (gr)	آهن ۰.۶٪	۰	۰	۱۵۱ (gr)	۵۰۰ (gr)	پتاسیم سولفات
		۱۵ (gr)	۱۵ (gr)	۱۵ (gr)	۱۵ (gr)	آهن ۰.۶٪

میانگین دمای شبانه‌ی گلخانه 18 ± 3 درجه سانتی‌گراد، میانگین دمای روزانه 25 ± 3 سانتی‌گراد، میانگین رطوبت نسبی 70 ± 5 درصد، pH محلول‌های غذایی در محدوده‌ی $5/8 - 6/2$ و EC (ds/m) $180 \text{ ppm } N=2/7$ ، $230 \text{ ppm } N=2/8$ و $330 \text{ ppm } N=3$ تنظیم شدند. اندازه‌گیری صفات مورد بررسی پس از توسعه‌ی اندازه‌ی براکته‌ها انجام گرفت. جهت اندازه‌گیری میزان شاخص کلروفیل، در کلیه‌ی تیمارها از هر گل‌دان سه برگ (از پهنک برگ‌های توسعه یافته و بالغ) با دستگاه سنجش شاخص کلروفیل (SPAD) (MINOLTA 502, Osaka Japan) اندازه‌گیری گردید و سپس از آنها میانگین گرفته شد. اندازه‌گیری محتوای کلروفیل به روش لیچنتنالر (۱۹۸۷)، مقدار آنتوسیانین براکته‌ها به روش وانگر (۱۹۷۹) و محتوای نسبی آب برگ به روش تورنر (۱۹۸۱) انجام گرفت. برای تعیین میزان سطح برگ و براکته کلیه‌ی برگ و براکته‌های هرگل‌دان توسط دستگاه سطح سنج (Leaf Area Meter, AM 200) اندازه‌گیری شدند. داده‌های حاصل با استفاده از نرم افزار آماری SAS و تجزیه و مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح پنج درصد انجام شدند. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد.

نتایج و بحث

تجزیه‌واریناس داده‌ها (جدول ۲) نشان داد که اثر اصلی غلظت‌های مختلف نیتروژن بر میزان سطح برگ، سطح براکته و آنتوسیانین در سطح احتمال یک درصد و بر میزان شاخص کلروفیل در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار بود. اثر بستر کشت بر میزان آنتوسیانین در سطح احتمال یک درصد و بر شاخص کلروفیل در سطح پنج درصد معنی‌دار بود. اثر متقابل این دو فاکتور بر هیچ کدام از شاخص‌های مورد بررسی تاثیر معنی‌داری نداشتند. نتایج مقایسه میانگین داده‌ها نشان داد که بیشترین میزان سطح برگ ($1237/10$ سانتی متر مربع) و سطح براکته ($2109/6$ سانتی متر مربع) در غلظت 230 پی پی ام نیتروژن می‌باشد (جدول ۳). از آنجایی که نیتروژن جزئی از ساختار کلروفیل، اکسین (ایندول-۳-استیک اسید) و سایتوکینین می‌باشد (اکسین موجب افزایش زیست ساختی هورمون جیبرلین می‌شود) کمبود نیتروژن به دلیل افزایش ممانعت کننده‌های رشدی، کاهش اکسین، سایتوکینین و جیبرلین منجر به کاهش تقسیم سلولی، رشد طولی سلول و در نتیجه سبب کاهش سطح برگ و کاهش رشد گیاهان می‌شود (شیراوند و کمالی زاده، ۱۳۹۱). اگر میزان نیتروژن در محیط ریشه از محدوده‌ی کفایت فراتر رود رشد گیاهان به دلیل مواجهه با تنش شوری کاهش می‌یابند. معمولاً تنش خشکی همراه با تنش شوری در محیط رشد ریشه است. گیاهان متحمل به شوری پتانسیل اسمزی خود را در شرایط محیط شور، با بیان مجموعه‌ای از ژنهای دخیل در تطابق سازگار می‌نمایند. تنش آب سبب افزایش تولید اسید اسیزیک، بسته شدن روزنه‌ها، کاهش تعرق، آنزیم‌ها تحت القای جیبرلین، تقسیم سلولی، رشد اندام‌های هوایی و توسعه‌ی سطح برگ می‌شود و یا سطح برگ‌های خود را از طریق ریزش برگ‌های مسن می‌کاهند (کافی و همکاران، ۱۳۸۸). از طرفی افزایش جذب نیتروژن نیتراتی منجر به تراوش بی‌کربنات از ریشه به ریزوسفر و در نتیجه کاهش جذب آهن می‌گردد. کمبود آهن سبب کاهش اندازه برگ و کاهش رشد شاخه‌ها می‌شود (شیراوند و کمالی زاده، ۱۳۹۱). E. Jackson و همکاران (۲۰۰۸) در بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف نیتروژن (100 ، 200 ، 300 و 400 میلی گرم بر لیتر) بر بنت‌قنسل گزارش کردند اندازه براکته بیان‌گر کیفیت بالا و ظاهری جذاب در بنت‌قنسل است که که با افزایش میزان نیتروژن در گیاه اندازه براکته افزایش می‌یابد و همچنین محدوده‌ی $200 - 300$ میلی گرم بر لیتر نیتروژن را برای رشد بهتر بنت‌قنسل توصیه کردند.

جدول «۲» نتایج تجزیه واریانس داده‌های مربوط به اثر بسترکشت و غلظت‌های مختلف نیتروژن بر میانگین مربعات برخی صفات بنت‌قنصول رقم نوئل

میانگین مربعات						
منابع تغییرات	درجه‌ی آزادی	سطح برگ (cm ²)	سطح براکته (cm ²)	محتوای نسبی آب	شاخص کلروفیل (SPAD)	آنتوسیانین (mg/g fw)
غلظت نیتروژن	۳	۳۱۰۰۰۸/۹۳۴**	۲۵۳۱۷۵/۳۲۱**	۲۱/۹۴۶ ^{ns}	۴۳/۴۷۳*	۳/۹۵۴**
بستر کشت	۱	۶۳۰۷۸/۳۸۰ ^{ns}	۱۶۹۱/۷۶۰ ^{ns}	^{ns}	۵۳/۲۰۴*	۱۶/۷۸۸**
نیتروژن × بسترکشت	۳	27278/498 ^{ns}	۸۳۱۰۰/۰۱۲ ^{ns}	۱۷۸/۱۹۸	۸/۹۷۱ ^{ns}	۰/۱۲۶ ^{ns}
خطا	۱۶	27217/914	۳۹۴۴۱/۳۶۰	۱۲۷/۵۹۴	۹/۷۳۶	۰/۶۱۱
ضریب تغییرات (/.)	-	18/291	۱۰/۷۸۴	۱۱/۰۵۵	۶/۷۵۱	۱۲/۲۰۱

ns، * و **؛ به ترتیب غیر معنی داری و معنی داری در سطح احتمال پنج و یک درصد می باشند.

جدول «۳» مقایسه‌ی میانگین اثرات اصلی سطوح مختلف نیتروژن و بستر کشت بر برخی شاخص‌های بنت قنصول رقم نوئل

تیمار نیتروژن	سطح برگ (cm ²)	سطح براکته (cm ²)	شاخص کلروفیل (SPAD)	آنتوسیانین (mg/g fw)	تیمار بستر کشت	شاخص کلروفیل (SPAD)	آنتوسیانین (mg/g fw)
۱۸۰ ppm	۸۲۷/۴۶ b	1873 ab	۴۵b	5/430c	پیت‌خزه+ پرلیت	۴۷/۷۰۵a	7/246 a
۲۳۰ ppm	۱۲۳۷/۱۰a	2109/6 a	۵۰/۲۲۷a	۶/۱۳۳bc	کوکوپیت+ پرلیت	۴۴/۷۲۸b	5/574b
۲۸۰ ppm	811/43 b	۱۷۵۸/۲b	۴۵/۱۸۳b	6/766ab			
۳۳۰ ppm	731/84 b	1625/۳b	۴۴/۴۵۵b	7/312a			

در هر ستون داده‌هایی که یک حرف مشترک دارند، براساس آزمون دانکن در سطح احتمال ۵ درصد معنادار نیستند.

نتایج مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین میزان شاخص کلروفیل (۵۰/۲۲۷) مربوط به تیمار ۲۳۰ پی پی ام نیتروژن و در مورد بستر کشت بیشترین میزان آن (۴۷/۷۰۵) مربوط به بستر پیت ماس + پرلیت می‌باشد (جدول ۳). افزایش میزان کلروفیل عمدتاً به دلیل جذب نیتروژن می‌باشد. اغلب تنش شوری سبب کاهش جذب عناصر یونی توسط ریشه می‌باشد (کافی و همکاران، ۱۳۸۸). همچنین میزان pH و تنفس در بستر کشت اثرات مهمی بر جذب یونها از محلول غذایی دارد. در شرایط pH اسیدی بستر پیت‌خزه+ پرلیت به دلیل افزایش میزان جذب آهن، منیزیم (دخیل بر ساختار کلروفیل)، روی از طریق تاثیر بر تشکیل پورفوبیلینوژن و همچنین مس از طریق تاثیر بر آنزیم‌های فتوسنتزی سبب افزایش میزان کلروفیل می‌شود. از آنجایی که میزان تنفس ریشه به میزان اکسیژن بستر کشت بستگی دارد کاهش تهویه در پیت‌خزه+ پرلیت نسبت به کوکوپیت+ پرلیت سبب کاهش فعالیت‌های سوخت و سازی و تولید اتیلن شده در نتیجه فرآیند هیدرولیز کلروفیل و فعالیت آنزیم کلروفیلاز II کاهش و افزایش میزان کلروفیل در بستر پیت‌خزه + پرلیت را سبب می‌شود (طباطبایی، ۱۳۹۲). Argyropoulou و همکاران (۲۰۱۵) در طی بررسی تاثیر

نیترژن بر خصوصیات فیزیولوژیکی گیاه ریحان کشت شده در شرایط ائروپونیک بیان کردند که افزایش نیترژن سبب افزایش میزان کلروفیل در ریحان شده است.

نتایج مقایسه میانگین نشان داد که بیشترین میزان آنتوسیانین (۷/۳۱۲ میلی گرم بر گرم وزن تر) مربوط به تیمار ۳۳۰ پی پی ام نیترژن می باشد و در مورد بستر کشت بیشترین میزان آن (۷/۲۴۶ میلی گرم بر گرم وزن تر) در بستر پیت خزه + پرلیت می باشد (جدول ۳). عامل مشاهده رنگهای قرمز، صورتی و ... در بخش های مختلف گیاه به دلیل وجود آنتوسیانین ها می باشد. در تشکیل این ماده تجمع قندها در بافتها، تنش مواد غذایی (به خصوص نیترژن)، دمای پایین، شدت نور بسیار موثرند (خوشخوی، ۱۳۹۳). در شرایط تنش شوری گیاهان متحمل با ایجاد مکانیسم های سازگاری سبب کاهش تعرق و جذب آب و مواد غذایی مانند نیترژن توسط ریشه ها می شود. هنگامی که کمبود نیترژن به آرامی توسعه می یابد سبب افزایش ساخت کربوهیدراتهایی می شود که نمی توانند برای تولید اسیدهای آمینه یا سایر ترکیبات نیترژنی مورد استفاده قرار گیرند. که نهایتاً این کربوهیدراتها در ساخت آنتوسیانین به کار می روند. این شرایط سبب ظهور رنگ ارغوانی در برگها، دمبرگها و ساقه های برخی گیاهان دچار کمبود نیترژن مانند گوجه فرنگی می شود. مشکل کمبود مولیبدن که در شرایط pH پایین اتفاق می افتد تنها در بنت فنسول که نیاز غیر معمول به آن دارند قابل مشاهده است. آنزیم نیترات ریداکتاز پروتئین اصلی حاوی مولیبدن در بافت های رویشی است که باعث تثبیت نیترژن می شود. در نتیجه کاهش قابلیت جذب مولیبدن در بافت های گیاهی باعث افزایش آنتوسیانین می شود (کافی و همکاران، ۱۳۸۹).

نتیجه گیری کلی

در تغذیه ی صحیح گیاهان ایجاد تعادل میزان عناصر غذایی از اهمیت ویژه برخوردار است. براساس نتایج پژوهش حاضر میزان ۲۳۰ پی پی ام نیترژن سبب افزایش میزان شاخص کلروفیل، فتوسنتز، ذخیره ی مواد غذایی و در نهایت رشد و نمو، سطح برگ و براکته شده است. همچنین یک بستر کشت مناسب باید ظرفیت تبادل کاتیونی بالایی و توازن بین تهویه، مواد غذایی و نگهداری آب داشته باشد. بستر پیت خزه + پرلیت به دلیل ظرفیت تبادل کاتیونی بالا، میزان تهویه و ظرفیت نگهداری آب مناسب و همچنین میزان pH متناسب با نیاز بنت فنسول نسبت به کوکوپیت + پرلیت جهت رشد مطلوب گیاه بنت فنسول توصیه می شود.

منابع

- خوشخوی، م. ۱۳۹۳. اصول نوین باغبانی. انتشارات دانشگاه شیراز. چاپ سوم، ۶۳۸ ص.
- شیراوند، د و کمالی زاده، م. ۱۳۹۱. کشت هیدروپونیک محصولات گلخانه ای (آبکشتی). انتشارات سروا، ۲۲۳ ص.
- طباطبایی، ج. ۱۳۹۲. اصول تغذیه معدنی گیاهان. انتشارات دانشگاه تبریز، ۵۴۴ ص
- کافی، م. زند، الف. کامکار، ب. مهدوی دامغانی، ع و عباسی، ف. ۱۳۸۸. فیزیولوژی گیاهی (ویراست چهارم). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۲: ۶۷۶ ص.
- کافی، م. زند، الف. کامکار، ب. مهدوی دامغانی، ع. عباسی، ف و شریفی، ح. ۱۳۸۹. فیزیولوژی گیاهی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۱: ۷۳۲ ص.
- مشرقی عراقی، ع. نادری، ر. بابالار، م. و طاهری، م. (۱۳۹۲). اثر نسبت های مختلف نیترژن آمونیومی به نیترژن کل بر رشد رویشی و گل دهی گیاه گلدانی بنت الفنسول (*Euphorbia pulcherrima*). به زراعی کشاورزی. (۳) ۱۵ صص: ۳۹-۵۱.

Argyropoulou, K., Salahas, G., Hela, D. and Papisavvas, A. 2015. Impact of nitrogen deficiency on biomass production, morphological and biochemical characteristics of sweet basil (*Ocimum basilicum* L.) plants, cultivated aeroponically. Journal of International Scientific Publications, 3: 32-42.

- T. Lammerts van Bueren, E. and C. Struik, P. 2017. Diverse concepts of breeding for nitrogen use efficiency. A review. *Agronomy for Sustainable Development*, 1-24.
- Hussain, R., Younis, A., Riaz, A., Tariq, U., Ali, S., Ali, A. and Raza, S. 2017. Evaluating sustainable and environment friendly substrates for quality production of potted *Caladium*. *International Journal of Recycling of Organic Waste in Agriculture*, 6: 13-21.
- E. Jackson, B., D. Wright, R. and C. Barnes, M. 2008. Pine tree substrate, nitrogen rate, particle size, and peat amendment affect poinsettia growth and substrate physical properties. *HortScience* , 43(7): 2155–2161.

Effect of different concentrations of nitrogen and potting media composition on some traits of *Euphorbia pulcherrima* cv. Noel Red in soilless culture condition

Somayeh Katebi¹, Parviz Norouzi^{*2}, Javad Rezapour Fard³

¹ Department of Horticulture, Urmia University, Urmia

² Department of Horticulture, Urmia University, Urmia

³ Department of Horticulture, Urmia University, Urmia

*Corresponding author: pn.hortsci@gmail.com

Abstract

Root culture media and food management are one of the most important environmental factors affecting plant growth. *Euphorbia pulcherrima* is a plant that is highly resistant to fertilizer and very sensitive to low nitrogen levels. The present study was conducted with the aim of investigating the effects of various concentrations of nitrogen (180, 230, 280 and 330 ppm) and culture media (PittMoss and perlite (1: 2) and cocopeat and perlite (1: 2) on some traits of *Euphorbia pulcherrima* plant in factorial In a completely randomized design with 8 treatments and 5 replications, a total of 40 potted plants under greenhouse conditions were conducted in the Urmia University of Horticultural Sciences, based on the needs of each plant until the end of the experiment. Solubility was done based on the needs of each plant until the end of the experiment. The results showed that the concentration of 230 ppm of nitrogen increased the leaf area, bracket and chlorophyll index compared to other grains. Concentrations of 330 ppm of nitrogen caused anthocyanin increase due to salt and food stress. PittMoss + perlite has the highest chlorophyll and anthocyanin index. None of the treatments had a significant effect on leaf relative water content.

Keywords: Anthocyanin bract, Bracket level, Pete mas, quality, Nutrition.